

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

อยากชุ่มเย็นให้สังฆธรรม

เดี๋ยวนี้ทางที่ไหนมันก็ตีเหมือนกันหมดแล้ว ไปมาสะดวก ไม่ว่าจะไปทางไหนลาดยาง
ทั้งนั้น ๆ ตั้งแต่ทำทางกว้าง ๆ มานี้ไม่ค่อยเห็นรถชนกันตามทาง เห็นคนตายตามทางนะ
แต่ก่อน อยู่ เกลื่อน ทางแคบ ๆ รถก็ไม่มาก แต่ไปที่ไหนมีแต่รถชนกัน ๆ คนตาย ไปสาย
ไหนเหมือนกันหมด แต่พอทำถนนกว้าง ๆ นี้แล้วไม่ค่อยมีนะ แม้รถจะมากกว่าแต่ก่อนก็
ตามแต่ไม่มี ผ่านไปผ่านมาไม่เห็นมี คนก็ขับระมัดระวังขึ้นและทางก็กว้าง สะดวก
อุบัติเหตุต่าง ๆ ไม่ค่อยมี ผ่านมา ๆ ไม่ค่อยมี แต่ก่อน โอ๊ย เกลื่อน วังนั้นเลย จนเราได้เอา
เทียบกันกับประเทศอังกฤษ

ตอนเราไปอังกฤษ เพราะเมืองเรามีแต่รถชนกัน ๆ ไปอังกฤษนี้ไม่มี ดูเศษแก้วเศษ
อะไรที่รถชนกันมันตกเรียราดอย่างเมืองไทยเราไม่มี จนกระทั่งวันจะกลับ เราก็คิดละชิทีนี้
หือ เรามาอังกฤษนี้ได้ตั้งสองอาทิตย์กว่า ๆ แล้วไม่เคยเห็นรถชนกันเลย วังนั้นนะ เมืองเรา
นี้เกลื่อน เมืองเราเป็นเมืองเด็ก อังกฤษเป็นเมืองผู้ใหญ่ไม่เห็นรถชนกันเลย เรานึกในใจ
วันสุดท้ายนึกในใจ มันก็เป็นอย่างนั้นพอคิดขึ้น รถเรามาถึงวงเวียนก็มีรถคันหนึ่งมาชน
ท้ายรถเราดับเลยนะ ไม่มีเสียหายอะไร เรารู้เรานั่งอยู่ คนขับรถเขาก็มีมารยาทเขาก็เฉย
เราก็เฉย เพราะไม่มีอะไรจะเสียหาย พอทราบว่ดับเท่านั้น

ลงรถแล้วเราก็ดูไปข้างหลังก็ไม่เห็นรถเป็นอะไร นี่ไม่ชนยังงี้ คงวังกั้น ใส่ดับเลย
รถเราเอง มันก็แปลกอยู่นะ เพราะก็คิดวันนั้นเป็นวันจะกลับแล้ว ไม่เคยเห็นรถชนกันที่
ไหนเลยในอังกฤษ แต่เมืองไทยเรานี้ไม่ว่าที่ไหนมีแต่รถชนกัน ๆ เรานึกวันนั้น เอ้ เมืองนี้
ไม่มีรถชนกัน เหมือนจะเตือนว่าไม่ชนยังงี้ ดับเข้าไปนี่เห็นไหม มันก็แปลกอยู่ เดี่ยวนี้ไปที่
ไหนก็พอ ๆ กันไม่ค่อยมีรถชนกัน คือการขับรถ คนก็มีมารยาท มีน้ำใจต่อกัน แต่ก่อนขับ
สู้มสู่มหัวด้วย และถ้าไม่เกิดเหตุเกิดภัยมันก็ไม่ค่อยมีข้อเตือนใจ เมื่อมีแล้วข้อเตือนใจก็
มากขึ้น ๆ และถนนก็กว้างออก ความระมัดระวังของคนก็มากขึ้น จึงไม่ค่อยมีรถชนกัน แล้ว
การขับรถก็มีน้ำใจต่อกัน

การขับรถเราจะถือแต่กฎซึ่งเป็นศูนย์กลาง กฎข้อบังคับ อย่างเดียวก็ได้ น้ำใจยัง
มีอีก ไปถ้าหากว่ารถมองดูทางโน้นก็รู้ เขาอยากจะแซง เรามองไปเห็นเขาอยากจะแซง แต่
ติดเรานี้เขาก็ไม่กล้าแซง พอเราหลีกให้บับเขาแซงปั๊บเลย นั่นความมีน้ำใจต่อกัน ของเรา

ถ้ามีทางพอแยกได้ๆ ก็ให้มีน้ำใจต่อกันคนเรา อย่าไปถือแต่กฎหมายอะไรเหล่านี้มาบังคับไม่ได้ ใจจิตใจดำ มีน้ำใจแหละสำคัญ ควรให้ทางก็ให้ ทางมันกว้างอยู่แล้ว มองไปทางโน้น ถ้ารถเขาอยากจะแซงเราก็หลีกให้ พอเราเอียงมาทางซ้ายเขาก็มาทันทีๆ นั่น การขับรถต้องมีน้ำใจต่อกัน อย่าถือแต่กฎแต่เกณฑ์อย่างเดียวโดยไม่คิดไม่อ่าน แล้วก็กลายเป็นเรื่องไม่มีน้ำใจไปด้วยนะการขับรถ นี่จะเป็นเครื่องประสานกันมากที่สุดทีเดียว ต่างคนต่างขับรถต้องต่างคนต่างมีน้ำใจต่อกัน อย่าไปถือสีถือสากันอย่างง่าย ๆ ใจเขาใจเรานั้นเท่ากันนั่นแหละ ผิดใจเขาผิดใจเราก็เท่ากัน เพราะฉะนั้นจึงไม่ให้ผิดใจเขาใจเรา ให้มีน้ำใจต่อกัน พอหลีกก็หลีก พอแยกก็แยกให้

เท่าที่เราผ่านมาไม่ค่อยเห็นรถชนกัน รถเสียรถอะไรมันก็มีทั่วไป มันสุดวิสัยมันเสีย แต่เรื่องรถชนกันทุกวันนี้ไม่ค่อยมี ไปสายไหนเหมือนกันหมด ต่างจังหวัดเหมือนกัน ในกรุงเทพฯ ก็เหมือนกัน ทางใหญ่ต่อใหญ่ไปจังหวัดก็เหมือนกัน ไม่ค่อยมีรถชนกัน นี่ก็แสดงถึงน้ำใจและความรอบคอบ อะไรก็ตามไม่หนีจากน้ำใจ น้ำใจเป็นสำคัญมาก ทุกอย่างออกจากใจ ใจที่มีพิษมีภัย ใจที่มีคุณธรรม ต่างกันนะ ใจที่มีพิษมีภัยใจดำนี้เอาแต่ใจตัวเอง มุทะลุ ถ้าเอาแต่ใจตัวเองแล้วต้องมุทะลุคนเรา มุทะลุแหละไม่สงสัย ถ้าใจมีธรรมก็มีน้ำใจต่อกัน แบ่งปันส่วน คิดถึงใจเขาใจเรา มันเหมือนกันว่างั้นเถอะ เมื่อเป็นเช่นนั้นต่างคนต่างแบ่งปันน้ำใจต่อกัน เฉลี่ยกัน เห็นใจกัน แล้วก็สะดวก

คนเราเมื่อมองเห็นทางนี้มีน้ำใจ ทางโน้นเขาก็มีน้ำใจต่อเรา และเขาก็มีน้ำใจต่อคนอื่นอีกนะ ถ้าเรามุทะลุ เขาก็มุทะลุ แล้วก็มุทะลุต่อคนอื่นได้ เป็นอย่างนั้นนะ น้ำใจเป็นของสำคัญ การขับรถขับราซ้บกันทุกคนทุกแห่งทุกหน ให้มีน้ำใจต่อกัน เรื่องการเปิดไฟขอทางไม่ขอทางนั้นเป็นความจำเป็นอันหนึ่ง ก็ให้รู้ว่าจำเป็นขอทาง แต่เอะอะก็เปิดไฟจ้า ๆ ถ้าเป็นธรรมดาอันธพาลต่อกัน พอทางนั้นเปิดไฟจ้า ทางนี้ก็ขับรถไล่กันเลย นั่นเรียกว่าไม่มีมารยาท เอะอะเปิดไฟจ้าเลยขอทางอะไรก็ไม่ทราบ มีเหตุมีผลสมควรไม่สมควร เปิดไฟขอทางไม่ขอทาง ต้องมีมารยาทเหมือนกัน เอะอะเปิดจ้า ๆ ดูไม่ได้นะ

เรานั่งรถไปเราดูทุกอย่างพิจารณาทุกอย่าง ดูหมด ไปที่ไหนดู คนขับรถใครมีมารยาท ใครมีน้ำใจไม่มีน้ำใจ มันจะบอกในตัวของมันเอง นิสัยเราเป็นอย่างนั้นแหละ พอเห็นปั๊บเปิดไฟจ้า ฮ่วย ลูกบักห่ามันเกิดมาจากโคตรไหน โคตรแซมมันคือใคร ทางนี้เขาเรียกลูกบักห่า ไอ้ห่านั่นเองแหละ มันทั้งเล่นทั้งจริงอันนี้ มีทั้งสองอย่าง ส่วนมากมีแต่พูดเล่นกันทั้งนั้น ไฟเปิดจ้าแล้วยังไม่ถึงไหน มองดู ฮ่วย ลูกบักห่ามันเกิดจากโคตรใด ถามหาโคตรมัน

การขับรถก็ต้องมีมารยาท ให้ดู การขับรถมันประสานกันทั่วประเทศ ประสานกัน
ทั่วไปหมด ต้องมีน้ำใจต่อกัน มีมารยาท สังเกตดูควรแข่งไม่ควรแข่ง ที่แข่งบึ่งไปเลยระยะ
นี้ไม่ค่อยมี แต่ก่อนมี ระยะนี้ไม่ค่อยมี นั่นละมันจึงไม่ค่อยเกิดอุบัติเหตุ ไปไหนเราไม่ได้ไป
ธรรมดา นะ คิดพิจารณาตลอด ไปที่ไหนๆ สัมผัสสัมพันธ์ที่ไหนพิจารณา มันหากเป็นของ
มันเอง เป็นอยู่ในนี้ แต่ก่อนก็ไม่มี เป็น ทุกวันนี้มันเป็นก็บอกว่า เป็น คิดไปทุกแง่ทุกมุม มัน
หากเป็นของมันเอง

การอยู่ร่วมกันต้องมีน้ำใจต่อกันมนุษย์เรา ให้เห็นโทษแห่งความอยู่คนเดียว คนเรา
อยู่คนเดียวไม่อยู่ละ ผลที่สุดไม่มีเพื่อนก็เอาไอ้ดูบมาเป็นเพื่อน นั่นเห็นไหมล่ะอยู่คนเดียว
ไม่ได้ มนุษย์เราเป็นสัตว์หมู่สัตว์พวก สัตว์สี่ขาตลาดหวาดกลัว อยู่คนเดียวไม่ค่อยได้
เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วก็เห็นโทษแห่งความอยู่คนเดียว ก็เห็นคุณค่าของการคบ
ค้าสมาคมซึ่งกันและกัน คนเราถ้ามีน้ำใจต่อกัน ไปที่ไหนไม่ค่อยเกิดเรื่องเกิดราวรบราฆ่า
ฟันหรือฆ่ากันทั้งที่ลับที่แจ้ง อะไรเหล่านี้ไม่ค่อยมี ถ้ามีน้ำใจต่อกัน มีความอดกลั้นด้วย มี
น้ำใจพิจารณาไปด้วยก็ไม่มีอะไรกันง่าย ๆ ละคนเรา

อะไรก็ตามไม่หนีกรรม ถ้ากรรมแล้วหากมีแง่หลบหลีกกันจนได้นั้นแหละ ถ้าเป็น
กิเลสแล้วไม่มี มีแต่ชนเอาๆ ไปเลย เรื่องกิเลสเป็นอย่างนั้น ถ้าเรื่องธรรมนี้มีน้ำใจต่อกัน
เพราะฉะนั้นเราอยู่กันเป็นจำนวนมากจึงให้มีน้ำใจต่อกัน มีความเจื้อยเพื่อแผ่ อย่าเป็นคน
คับแคบตีบตัน จิตใจคับแคบไม่ดี เพื่อนฝูงก็ไม่ค่อยมี คนมีจิตใจกว้างขวางไปไหนกว้าง
ไปหมด กว้างไปเรื่อย ๆ คนมีจิตใจกว้างขวางกับคนมีจิตใจคับแคบนี้ต่างกันนะ นี้ละคนมี
น้ำใจ ไปที่ไหนคนมีน้ำใจแล้วไปได้หมด คนไม่มีน้ำใจไม่มีเพื่อนมีฝูง ไม่มีใครคบค้า
สมาคม เขาเกลียดและกลัวด้วยคนประเภทนั้น เขาไม่อยากคบค้าสมาคม ถ้าคนมีน้ำใจ
อะไรก็ไม่พ้นกรรมละ มีน้ำใจก็คือธรรม ไปที่ไหนสะดวกไปหมดดีไปหมดนั่นแหละ

นี่ก็วันปีใหม่แล้ว ปีใหม่ก็เปลี่ยนมาเรื่อย ปีใหม่ก็คนคนเก่านั้นแหละ ให้เปลี่ยน
จิตใจตามปี ถ้าเราทำความไม่ดีมาอย่างไรปีนี้ตั้งใจใหม่ แก้ไขใหม่ วันนี้ไม่ดี พยายามแก้ไข
เจ้าของวันหน้าให้ดี ต่อไปอย่างนี้แหละ เรียกว่าแก้ไขตัวเอง วันนี้เราไม่ดียังงั้นบ้าง
เกี่ยวข้องกับเพื่อนกับฝูงหน้าที่การงานเอามาคิดซิ เพื่อจะแก้ไขสิ่งที่ไม่ดีให้ดีขึ้น การคบค้า
สมาคมกับเพื่อนกับฝูงก็เหมือนกัน เป็นยังงั้นนิสัยเรา การคบค้าสมาคมกับเพื่อนกับฝูงเป็น
ยังงั้น หน้าที่การงานเราดีหรือชั่ว ถ้าหากว่าชั่วก็ให้รีบแก้ไขเสียให้ดีขึ้นไป นี้เรียกว่าปีใหม่
เปลี่ยนความคิดความเห็นที่ไม่ดีเป็นใหม่ขึ้นมา เรียกว่าเปลี่ยนไปตามปีใหม่

มีแต่ว่าปีใหม่ ๆ เหล่ากันเฉย ๆ ปีใหม่ ไม่เปลี่ยนตัวเองที่เคยทำความไม่ดีมาก็ไม่ดีตลอดไป ปีไหนก็มีดีกับแจ่มนั้นละ มันอยู่ที่เราเปลี่ยนแปลง ผิดถูกชั่วดีนี่เปลี่ยนแปลงได้ ท่านว่าปีใหม่ปีเก่า งานปีใหม่ ๆ ก็ให้พิศตัวเองให้เปลี่ยน อะไรไม่ดีให้เปลี่ยนในวันนี้ปีนี้ ปีหน้าจะไม่ให้เป็นอย่างนี้ วันหน้าเดือนหน้าไม่ให้เป็นอย่างนี้ เปลี่ยนไปเรื่อย ๆ คนเราก็ตีขึ้น ถ้าไปเอาตั้งแต่มีดีกับแจ่มมาเป็นปีใหม่ปีเก่า ตื่นปีใหม่ปีเก่า เจ้าของไม่ตื่นเนื้อตื่นตัวใช้ไม่ได้นะ ต้องตื่นเนื้อตื่นตัว

สมมุติว่าเราทำอะไรไม่ดีมาเราแก้ไข ปีนี้แก้ไข วันนี้แก้ไข วันหน้าแก้ไข แก้ไขไปทุกวันที่ดีคนเรา ถ้าพยายามแก้ไข เหมือนอย่างพระที่ท่านเป็นนักบวชเพื่ออรรถเพื่อธรรมจริง ๆ ท่านไม่มีชินชาต่อความชั่วนะ ไปที่ไหนท่านระวังตัวท่านตลอดเวลา นี่หมายถึงพระท่านผู้ทรงศีลทรงธรรมจริง ๆ ไฉ้พระโกโรโกโส พระเปรตพระผี พระกวนบ้านกวนเมือง ทำลายบ้านเมืองอย่าเอามาพูด พวกนี้พวกเลยเทวตัดไปแล้ว ทำลายศาสนา ทำลายเพื่อนฝูงด้วยกัน สังคมแตกไปหมด นั่นไม่ใช่ผู้มีธรรม

ผู้มีธรรมบวชมาผู้มีธรรม มีความระมัดระวังตนตลอดเวลา ไม่มีความชินเรื่องการระมัดระวังตัวเอง ถ้าชินก็ชินไปด้วยความระมัดระวังเสีย เช่นอย่างพระท่านบวชใหม่ได้ ระมัดระวังมันผิดมันพลาดเรื่อย ๆ ระวังตลอดเวลาที่นี้เลยชิน ชินต่อความระวัง ไปไหนเหมือนไม่ระวัง แต่อะไรผิดรู้ทันที แก้ไขปั๊บเลยไม่ทำ นี่เรียกว่าระวังจนชิน มันก็ดี ผู้ที่มีศีลมีธรรมไปที่ไหนก็เย็นนะ อยู่คนเดียวกับเพื่อนกับฝูงก็เย็น นี่แหละธรรมอยู่ที่ไหนเย็นทั้งนั้น

ถ้ากิเลสไปที่ไหนเกิดเรื่องเกิดราว ฆ่าฟันรันแทง ทะเลาะเบาะแว้ง เป็นไปได้ทุกแบบทุกฉบับขึ้นชื่อว่ากิเลส เป็นตัวขวางที่สุดแหละกิเลส ธรรมนี้ล่องตรงแนวเลย กิเลสเป็นตัวขวางทาง ธรรมเป็นองค์ธรรมชาติที่เปิดทางให้ความสะดวกแก่กันและกัน นี่เรียกว่าธรรม ถ้าเป็นกิเลสแล้วขวางกัน กีดกันกัน ทุกอย่างอะไรที่จะให้เกิดความไม่ติงามแล้วเป็นเรื่องของกิเลสทั้งนั้นละก่อกั้นนะ เรื่องธรรมท่านไม่ก่อกั้น ท่านแก้ไขตัดแปลงหรือชะล้าง นั่นเรียกว่าธรรม

ถ้าเป็นกิเลสแล้วมีแต่หาของสกปรกมาโปะกัน ๆ อยู่ดี ๆ ก็หาเรื่องหาราวใส่กัน นั่นกิเลสมันอยู่เฉย ๆ ไม่ได้ ต้องหาเรื่องนั้นหาเรื่องนี้ ยุแหย่ก่อกวนซึ่งกันและกันจนได้กิเลส ถ้าธรรมไปที่ไหนไม่มีเรื่อง มีแต่ความติงาม คบค้าสมาคมกันแล้วจากกันไปก็คิดถึงกัน นี่คือการมีธรรมด้วยกัน จากกันไปก็คิดถึงกันอยากพบอยากเห็น อยากคบค้าสมาคม เรื่องธรรมเป็นอย่างนั้น ถ้าเรื่องโลกแล้วพบกันที่เดียวเท่านั้นเข็ดจนกระทั่งวันตาย มันมีเสี้ยนมีหนามอยู่ในตัวนั้นแหละ

ให้พากันสั่งสมธรรมให้มีขึ้นให้มากขึ้น ถ้าอยากชุ่มเย็นภายในตัวเอง ความชุ่มเย็นไม่อยู่ที่ไหน อยู่ที่ใจของเราที่ดัดแปลงตนให้เป็นคนดี ต่างคนต่างดัดแปลงตัวเอง เข้ากันได้สนิท ๆ ไปหมด ถ้าต่างคนต่างเลอะเทอะแล้วเลอะไปหมดนะ มีเท่านั้นละ วันนี้เป็นปีใหม่ เทศน์สอนปีใหม่พอให้เข้าใจกันนะ ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติตัวให้เป็นคนดี ศาสนาเท่านั้นละที่จะทำคนให้ดีได้ นอกจากนั้นไม่มี มีศาสนา นี้เราเป็นลูกชาวพุทธขอทำตัวให้ดี สมกับลูกชาวพุทธนะ เอาละพอ ให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz